

149 / Staré Ottovské divadlo.

150 / Účinkující ve Stroupežnického Paní mincmistrově, 1893.

1815 nebo 1817 Jan Otto, kůpec, ve svém domě čp. 101 v nádvoří k městským hradbám vystavěl samostatnou divadelní budovu. Jan Otto po tehdejším mrazu cestoval světem, mnoho viděl a divadlu přál. Vystavěná budova byla kamenná, ponurá a příšlo se k ní průjezdem tohoto domu do bývalé Floriánské, nyní Heydukovy ulice. Budova byla zakryta dívokým vínem a tálila se od poloviny dvora k severu, k východu zaujmala skoro celou plochu dvora. Jen malý díl dvora měl květinovou zahrádku, před kterou se rozkládala studna. Divadlo bylo jednopatrové s taškovou střechou s vikýřem na půdě, kde se uchovávala sláma a seno, protože v domě byl i ovčinec. Se strany jižní byl vchod do sálu. Schodiště dřevěné a lomené stálo v nádvoří a mohlo se po něm vcházet ze dvoru stran. Na této schodech, kde se tyto na malém výstupku stýkaly, bývala pokladna. Pod nimi se otvíral veliký podjezd, jímž se chodilo na zahrádku a ke schodům do šatny, které byly též dřevěné a mimo budovu. Na průčelní straně byla tři gotická okna z divadelní síně na nádvorní zahradu.

František Lipš: Divadlo v Písce. Písek 1938.

1820 akademikové hráli české hry, ale musely být povinně doprovázeny německými, např. Klicperův Divotvorný klobouk a dvě hry německé. Štěpánkův Tlachač a z němčiny přeložený Netopýr. Působení do 1823, kdy ODi zakázáno. Znovu 1831, 1833. ODi i Dobrovolný sbor účinkujících, v němž působilo mnoho mladých úředníků z radnice (první písecký OS). 1854 Zkouška ohněm a Rozdělené srdece (obojí Kotzebue) na počest císařova zasnoubení. 1863 (1860?) zal. OS, členové většinou akademici. Již před 1867 OS v Měšťanské besedě, z něj 1868 (1869?) zal. SDO, od 1893 členem Matice divadelní a ÚMODOČ (hrál až do 1949). Např. Bidníci, Babička, Bankrotář, Mlynář a jeho dítě, Klicpera, Schiller, Kolář. 1868 div. úprava městské Střelnice (sloužila jako víceúčelová budova, později nazývaná Městské divadlo, několikrát přestavováno, 1938-1940 definitivně do dnešní podoby). Nahradila Ottovo divadlo i dřevěnou arénu na městském ostrově, vybudovanou 1852 J. K. Tylem. 1868 událostí provedení opery Marie dcera pluku (Donizetti). 1865 první lesní divadlo v lesíku na Flekačkách. Při Majales studující středních škol hráli Dědkův kalmuk, Prodaná láska. 1875 zpěvohra Sedlská svatba (pro zpěvácké spolky napsaná českým kantorem Pavlem Režným). 1879 Ruy Blas, Služebník svého pána. 80. léta SDO, vysoká úroveň, 1904 Oblaka (Kvapil), 1908 Posel (Dyk), po 1900 též opery. 1890 budova divadla dána do užívání tabákové továrny. Dále se hrálo porůznu (nejvíce v sokolovně).

Kolem 1871 zde působil jako farář Josef Baar, strýc J. Š. Baara, který s hudbou ředitelé písecké školy Jos. V. Soukupa napsal

oblíbené hry pro dětské soubory Mladí pastýři betlémskí, Cizinci o Štědrém večeru a Malí vojáci aneb Kdo neposlouchá, bývá bit. Žáci hráli též Budečské jesličky (J. Neudörfel). Po 1881 znovu Akademikové písečtí, studentská představení, Jedenácté příkázání, Sedlák křivopřežník, opereta U jezera. 1882 v studni, 1885 Starý ženich (Bendl), od téhož autora scénicky kantata Švanda dudák. 1891 národnopisné pásмо z Ořechova Královničky. 1900 opereta Andulka (R. Nejedlý).

1875 zal. Spolek vzájemně se podporujících řemeslnických dělníků s knihovnou a osvětovou činností. 1891 rozpustěn. Téhož roku zal. Dělnická beseda s knihovnou, čítárnou a pěveckým a div. odborem, hrála U Elhenických, Na štychu, U tří ostrostřelců, v restauraci na městském ostrově, v DD U zlatého páva, v občanském pivovaru. 1896 zal. zde Čs. soc. demokratická strana

151 / Plakát premiéry komické zpěvohry Jaromíra Hrušky Pytláci, 1916.